

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من میاد
پین بوم و پر زنده یک تن میاد
همه سر به سرت تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ادبی - فرهنگی

ملک الشعرا

استاد محمد نسیم «اسیر»

مشکِ تر

(از خاطرات گذشته)

شهی شبی شکن زلف خود چو مشک تری
گشود و بست دلم را به حلقة دگری
بلی، لبی چو عقیق یمن بمن بنمود
شگفته خنده کنان چون سپیده سحری
نظر نمود که نذر نظاره اش بکنم
اگر به سینه دلی باشد و به کف گهری
چو موج گل به نظر آمد و گذشت و نماند
ز خویش بی خبرم کرد، وه چه بی خبری
منش به هر قدم انداختم سری به نیاز
نداشت در دل سنگش، نیاز من اثری
سیریست بین من و یار، اگر سَرَم برود
نداشت در دل سنگش، نیاز من اثری
حکایت لب لعلش اگر ز من پرسی
ز خویش بی خبرم کرد، وه چه بی خبری
منش به هر قدم انداختم سری به نیاز
نداشت در دل سنگش، نیاز من اثری
تی سوت در تن من از بتی سیه چشمی
سیریست بین من و یار، اگر سَرَم برود
حکایت لب لعلش اگر ز من پرسی
نگار اگر گذر از رهگذار من نکند
تی سوت در تن من از بتی سیه چشمی
رقب گشته قریب نگار من، گوئی
نگار اگر گذر از رهگذار من نکند
رقب گشته قریب نگار من، گوئی
رگ جنون مرا هم به عشق پیوند است
رقب گشته قریب نگار من، گوئی
بیا و گرنه چنان از تو دور خواهم رفت
بیا و گرنه چنان از تو دور خواهم رفت

بنازم آن پدری را که چون تو اش پسر است خوش آن پسر که برد فیض آنچنان پدری
به شکر نعمت یک خنده، شکر افشاری
«اسیر» این سخن نیست کمتر از شکری

(شهر نازنین کابل - قوس ۱۳۳۷ ش)